

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 125/08-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. marca 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. D. Č., M., zastúpeného JUDr. M. K., M., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajskej prokuratúry v Bratislave pri vybavovaní jeho podnetu z 20. augusta 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. D. Č. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. decembra 2007 doručená sťažnosť Ing. D. Č., M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajskej prokuratúry v Bratislave (ďalej len „krajská prokuratúra“) pri vybavovaní jeho podnetu z 20. augusta 2007.

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa podaním z 20. augusta 2007 označeným ako „*Podanie podnetu z trestnej činnosti zneužitia funkcie verejného*“

činiteľa“ obrátil na Úrad špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „špeciálna prokuratúra“) s požiadavkou o prešetrenie postupu orgánov činných v trestnom konaní vo veci trestného stíhania proti osobe sťažovateľa vedeného Okresným riaditeľstvom Policajného zboru B., oddelenie skráteného vyšetrovania, B. (ďalej len „OR PZ“) pod ČVS:ORP-1470/2-OSV-B1-2006. Špeciálna prokuratúra listom z 27. augusta 2007 č. k. VII/2 Gn 262/07-3 (doručeným sťažovateľovi 3. septembra 2007) sťažovateľovi oznámila, že jeho podanie z 20. augusta 2007 posúdila podľa jeho obsahu ako podnet podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) na preskúmanie zákonnosti postupu prokurátora vykonávajúceho dozor nad vyšetrovaním vedeným na OR PZ pod ČVS:ORP-1470/2-OSV-B1-2006, preto ho odstúpila na ďalšie konanie krajskej prokuratúre ako vecne a miestne príslušnej.

Podľa tvrdenia sťažovateľa krajská prokuratúra jeho podnet do podania sťažnosti ústavnému súdu nevybavila ani ho neupovedomila o predĺžení dvojmesačnej lehoty na jeho vybavenie, čím podľa jeho názoru došlo k porušeniu jeho základného práva na „spravidlivé prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 46 (1), čl. 48 (2) Ústavy Slovenskej republiky“.

Sťažovateľ v sťažnosti ďalej uvádza: „Keďže v žiadnom prípade zo strany Krajskej prokuratúry v Bratislave, ktorej bola odstúpená vec ako podnet na ďalšie konanie nedošlo v zákonnej lehote k oznámeniu o spôsobe vybavenia podnetu a ani o predĺžení lehoty na jeho vybavenie, preto mu (sťažovateľovi, pozn.) nezostalo nič iné len podať túto sťažnosť pre porušenie práv. Vznášam konkrétne relevantné námietky spočívajúce v uvedení týchto skutočností svedčiacich o porušení práv a slobôd, nečinnosťou konkrétneho orgánu verejnej moci. (...)

Právo každého žiadať prokurátora o preskúmanie podnetu, postupu alebo rozhodnutia orgánov z hľadiska dodržiavania zákonnosti nie je výslovne ústavou upravené základne právo. Paragraf 31 - 36 zák. o prokuratúre č. 153/2001 Z. z. priznáva právo každému a upravuje ako postup osoby pri jeho uplatňovaní, tak i k nemu sa viažuce povinnosti prokuratúry. K porušeniu ústavou zaručeného práva na inú ochranu podľa čl. 46

ods. 1 došlo. Nebol dodržaný postup upravený v §§ 31 - 36 cit. zák. Lehota na vybavenie podnetu nebola postupne predĺžovaná v zmysle § 33 ods. (2) a sťažovateľ v žiadnom prípade nebol o nej informovaný.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol týmto nálezom:

„1. Krajská prokuratúra v Bratislave svojou nečinnosťou porušila právo Ing. D. Č. na spravodlivé prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 46 (1), čl. 48 (2) Ústavy Slovenskej republiky.

2. Ústavný súd prikazuje Krajskej prokuratúre v Bratislave, aby vo veci konala. Zakazuje pokračovanie v porušovaní základných práv a slobôd.

3. JUDr. M. K. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 6.298,- Sk (...) ktoré je Krajská prokuratúra v Bratislave povinná vyplatiť právnemu zástupcovi JUDr. M. K., Advokátska kancelária, M., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej a druhej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V prvom rade je potrebné poznamenať, že podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom sťažovateľa, ktorý je v tomto prípade zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom. Preto v danej veci ústavný súd rozhodoval o porušení tých práv (čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy) a v súvislosti s tým konaním (postup krajskej prokuratúry), vyslovenia porušenia ktorých sa sťažovateľ domáha v návrhu na rozhodnutie, t. j. v petite sťažnosti. Tvrdenia o porušení iných článkov ústavy (čl. 2 ods. 2, čl. 149 - 151 ústavy), ktoré sťažovateľ uvádza v texte sťažnosti mimo petitu, je podľa názoru ústavného súdu potrebné považovať iba za súčasť argumentácie sťažovateľa (obdobne III. ÚS 149/04, II. ÚS 65/07).

Podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby podal návrh na začatie konania pred súdom alebo opravný prostriedok, aby vstúpil do už začatého konania alebo vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 32 ods. 2 druhej vety zákona o prokuratúre ak písomne podaný podnet nebol podaný osobne, doručenie podnetu potvrdí prokurátor podávateľovi podnetu najneskôr do 10 dní od jeho doručenia.

Podľa § 32 ods. 3 zákona o prokuratúre ak na vybavenie podnetu je príslušný iný prokurátor alebo iný orgán, prokurátor, ktorý prijal podnet, bez zbytočného odkladu, najneskôr do 10 dní od doručenia podnetu, postúpi podnet na vybavenie príslušnému orgánu

alebo príslušnému prokurátorovi. Túto skutočnosť súčasne písomne oznámi podávateľovi podnetu.

Podľa § 33 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor je povinný vybaviť podnet do dvoch mesiacov od jeho podania. V odôvodnených prípadoch rozhodne o predĺžení tejto lehoty bezprostredne nadriadený prokurátor.

Podľa § 33 ods. 2 zákona o prokuratúre prokurátor upovedomí podávateľa podnetu v lehote ustanovenej v odseku 1 o spôsobe vybavenia podnetu. V rovnakej lehote upovedomí podávateľa podnetu o predĺžení lehoty na jeho vybavenie.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor.

Predmetom sťažnosti v konaní pred ústavným súdom je namietané porušenie základných práv sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajskej prokuratúry pri vybavovaní jeho podnetu z 20. augusta 2007 na preskúmanie zákonnosti postupu prokurátora vykonávajúceho dozor nad vyšetrovaním vedeným na OR PZ pod ČVS:ORP-1470/2-OSV-B1-2006.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie označených základných práv v súvislosti s nerešpektovaním príslušných ustanovení zákona o prokuratúre krajskou prokuratúrou, ktorá v konaní o jeho podnete nedodržala dvojmesačnú lehotu na jeho vybavenie, a pritom nedošlo zo strany nadriadeného prokurátora k upovedomeniu sťažovateľa o predĺžení tejto lehoty. Je nepochybné, že sťažovateľ namieta (ne)zákonnosť vybavenia svojho podnetu.

Konkrétne v danom prípade - namietaného porušenia základného práva na inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy) a rovnako aj základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (čl. 48 ods. 2 ústavy) - považuje ústavný súd opakovaný podnet

podľa § 34 zákona o prokuratúre za právny prostriedok, ktorý sťažovateľovi zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorého je oprávnený, t. j. sťažovateľ mal možnosť požiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu (podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre) vrátane dodržania zákonných lehôt.

Použitie tohto právneho prostriedku je v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde jedným z atribútov prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ústavy, a teda aj podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ nepožiadala o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre a nevyužil preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu z 20. augusta 2007 nadriadeným prokurátorom, ak podľa jeho názoru krajská prokuratúra porušila jeho základné práva podľa označených článkov ústavy.

Z obsahu sťažnosti a ani z jej príloh nevyplýva, že by k nesplneniu podmienky ustanovenej v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde došlo zo strany sťažovateľa z dôvodov hodných osobitného zreteľa, preto ústavný súd odmietol jeho sťažnosť ako neprípustnú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2008